

آیا کتاب مقدس زنان را از به عهده گرفتن مناصب یا خدمات رهبری در کلیسا منع می‌کند؟

فیلیپ بی. پین (Philip B. Payne) © 2023 Payne Loving Trust

(ترجمه آلمانی: Hans-Jörg Ronsdorf و گابی زینگر (Gabi Singer)، با اجازه لطف‌آمیز نویسنده)

شما می‌توانید این سخنرانی و ارائه پاورپوینت را از www.pbpayne.com دانلود کنید (به زبان انگلیسی)، همراه با همه تصاویر متون کهن یونانی که در این‌جا فقط بخشی از آن‌ها آمده است.

در آغاز دوره دکترایم در دانشگاه کمبریج، یکی از استادان گفت: «هیچ قسمتی از عهد جدید، اگر در بافت اصلی‌اش درست فهمیده شود، خدمت زنان را محدود نمی‌کند.» نزدیک بود از جا برخیزم و فریاد بزنم: «این درست نیست!»

این سخنرانی خلاصه نتایج پژوهش‌های 50 سال گذشته من است که مرا درباره چهار اعتراض اصلی به حضور زنان در جایگاه‌های رهبری به بازاندیشی واداشت.

اعتراض 1: کتاب مقدس تعلیم می‌دهد که مرد سر است.

به عبارت دیگر، فقط مردان باید در کلیسا و در خانه رهبری را به عهده بگیرند. این تصور بر ترجمه اول قرنتیان 11:3 استوار است: «**مرد سر زن است**». در زبان آلمانی (و نیز در زبان‌های دیگر) واژه «سر» (Haupt) امروزه اغلب معنای «اقتدار بر» را به ذهن می‌آورد. اما بافت متن نشان می‌دهد که منظور پولس این بود که «**مرد منشأ زن است**» و با این سخن به آدم اشاره می‌کرد. «سر» به معنای سرچشمه از قرن دوازدهم به این سو در واژه‌نامه‌های یونانی آمده است.¹

اقتدار معنای رایج «سر» در زبان یونانی نبود. جامع‌ترین واژه‌نامه یونانی چهل و نه معنای مجازی برای این واژه برمی‌شمارد. هیچ‌یک از آن‌ها اقتدار را در بر ندارد.²

بیشتر واژه‌نامه‌های یونانی باستان غیردینی هیچ نمونه‌ای از این واژه نمی‌آورند که در آن به معنای اقتدار باشد. قدیمی‌ترین موردی که از این واژه به معنای **اقتدار** در یک واژه‌نامه یونانی غیردینی یافته‌ام، به قرن چهارم میلادی بازمی‌گردد. واژه‌نامه‌های یونانی **سر** به معنای **اقتدار** را بیزانسی یا قرون وسطایی می‌شمارند، یعنی مربوط به زمانی مدت‌ها پس از نوشته‌های پولس. پس بعید است که پولس با **سر** می‌خواست **اقتدار** را بیان کند.

ترجمه یونانی کتاب مقدس عبری (هفتادتنان یا سپتواجینت) که در زمان پولس بسیار رایج بود، تأیید می‌کند که **اقتدار** معنای متداول این واژه نبود.³ این ترجمه اشاره‌های عبری به **سر** جسمانی را تقریباً همیشه با این واژه ترجمه می‌کند، اما تقریباً **هرگز** وقتی «سر» به معنای «**رهبر**» است.

180 مورد هست که در آن‌ها واژه عبری **سر** به معنای رهبر است. فقط در یکی از این 180 مورد، ترجمه یونانی هفتادتنان آشکارا واژه **سر** (kephale) را به عنوان استعاره برای «رهبر» به کار می‌برد. همه موارد ادعایی دیگر، که در آن‌ها «سر» به معنای «رهبر» است، در قرن سوم به دست اوریگن (Origenes) افزوده

شده‌اند. اما از بافت متن روشن می‌شود که آن‌ها یا معنایی جز «رهبر» دارند یا با «به‌عنوان سَر»⁴ ترجمه شده‌اند، که خوانندگان یونانی بیشتر می‌توانستند آن را «مانند سَر» بفهمند و نه «سَر است».⁵

هیچ‌یک از 12 استعاره پولس درباره سَر معنای **اقتدار** را ایجاب نمی‌کند. ده مورد می‌خواهند **سرچشمه** یا منشأ را بیان کنند و دو مورد دیگر به معنای **نوک**، یعنی اوج‌اند.⁶

کنار گذاشتن زنان از رهبری کلیسا با تأییدهای فراوان کتاب مقدس از رهبران زن سازگار نیست. هفت نفر از ده نفری که پولس در رومیان 16 به‌عنوان همکاران در خدمت نام می‌برد، زن‌اند؛ از جمله فیبی، «شماس زن کلیسای کنخریه» و «رهبر (به یونانی prostatitis)⁷ بسیاری، از جمله خود من»، و یونیا که همچون شوهرش «در میان رسولان برجسته» بود.⁸

خلاصه اینکه: واژه‌نامه‌های یونانی غیردینی، کتاب مقدس یونانی، کاربرد زبانی پولس و تأیید زنان در رهبری کلیسا از سوی پولس نشان می‌دهند که پولس از «سَر» «اقتدار» را در نظر نداشت. کتاب مقدس در هیچ جا برتری یا نقش رهبری مرد را در رابطه با زن تعلیم نمی‌دهد.

اعتراض 2: اول تیموتائوس 2:12 تعلیم می‌دهد: «به زن اجازه نمی‌دهم که تعلیم دهد یا بر مرد اقتدار داشته باشد.»

اگر این را منعی کلی بدانیم، نادیده می‌گیریم که تنها کسانی که در اول تیموتائوس به‌عنوان فریب‌خوردگان معلمان دروغین معرفی شده‌اند، زنان‌اند، و اینکه این نامه به مشکلی مشخص و محلی⁹ می‌پردازد. افزون بر این، این ترجمه به چهار دلیل محل تردید است.

نخست، واژه یونانی **authentain** که NIV قدیم (New International Version) آن را «اقتدار داشتن» ترجمه کرده است، بهتر است «**اقتدار را به دست گرفتن**» ترجمه شود. **نخستین** کاربرد این واژه که آشکارا به معنای «اعمال اقتدار» باشد، تازه سه قرن بعد دیده می‌شود.¹⁰ در عهد جدید برای «اعمال اقتدار» واژه دیگری به کار رفته است. در زمان پولس این واژه می‌توانست یا به معنای «سلطه جستن» باشد یا – که بیشتر چنین بود (21 بار) – به معنای «اقتدار را با غصب کردن آن به دست گرفتن».

از این رو ترجمه کینگ جیمز تعبیر دقیق‌تری دارد: «**غصب اقتدار**». واژه‌نامه معیار عهد جدید این واژه را چنین تعریف می‌کند: «جایگاه اقتداری مستقل را **اشغال کردن**». NIV در سال 2011 ترجمه خود را به «**به ناحق اقتدار را از آن خود دانستن**» اصلاح کرد.

دوم، پولس معمولاً حرف ربط (و) را که «تعلیم دادن» را به «به دست گرفتن اقتدار» پیوند می‌دهد، برای بیان یک اندیشه واحد به کار می‌برد.¹¹ در نتیجه او تعلیم دادن را بر زنان فقط وقتی منع می‌کند که برای این کار اقتدار را غصب کنند. این آیه زنانی را که صلاحیت تعلیمشان پذیرفته شده بود محدود نمی‌کند، مانند پریسکلا که اپلس را در همان شهر تعلیم داد. پولس در نامه دوم به تیموتائوس به او سلام می‌رساند.

سوم، «اجازه نمی‌دهم» ترجمه‌ای گمراه‌کننده است، زیرا این فعل در یونانی معمولاً به چیزی موقت و نه دائمی اشاره دارد. ساخت دستوری آن به ندرت منعی دائمی را بیان می‌کند. معمولاً به اجازه یا منعی اشاره دارد که در حال حاضر برقرار است، و از این رو باید «(اکنون) اجازه نمی‌دهم» ترجمه شود؛ این بیشتر به بحران کنونی در افسس اشاره دارد تا به منعی همگانی.

چهارم: اگر این آیه تعلیم دادن را برای همیشه بر زنان منع کند، با گفته‌های مثبت فراوان کتاب مقدس دربارهٔ تعلیم دادن زنان در تضاد است.

خدا بخش‌های کلیدی کتاب مقدس الهامی را به واسطهٔ زنان آشکار کرده است، از جمله سرودهای مریم و دבורه، دعای حنا، نبوت ایبجایل، سخن الهامی مادر لموئیل پادشاه، برکت الیزابت و سرود ستایش مریم (Magnificat)، که نخستین تفسیر مسیحی کتاب مقدس است.¹²

پس اول تیموتائوس 2:12 به مشکلی مشخص می‌پردازد، یعنی به زنانی فریب‌خورده در کلیسای افسس که تعالیم نادرست را می‌پراکنند. این قسمت زنان این کلیسا را از غصب اقتدار و تعلیم دادن به مرد منع می‌کند. زنانی که با مقام تعلیمی پذیرفته‌شده تعلیم می‌دادند، مانند پریسکلا، چنین اقتداری را غصب نمی‌کردند. پولس زنان را در همه جا و در همه وقت از تعلیم دادن یا داشتن اقتدار بر مردان منع نمی‌کند.

اعتراض 3: زنان نمی‌توانند مشایخ، ناظران یا کشیشان کلیساهای محلی باشند، زیرا کتاب مقدس فقط مردان را، و هرگز زنان را، برای رهبری کلیساهای محلی در نظر گرفته است.

در واقع عهد جدید جز مسیح هیچ‌کس را، نه مرد و نه زن، به نام به‌عنوان ناظر یا شبان (کشیش) معرفی نمی‌کند.

وقتی یوحنا «پیر» (شیخ) و پطرس «هم‌پیر» (همکار مشایخ) خوانده می‌شوند، این به کلیسای محلی خاصی اشاره ندارد، بلکه به این اشاره دارد که آنان به‌عنوان شاهدان عینی رسولی، مشایخ کل کلیسا، یعنی کلیسای جهانی، بودند.

در کتاب مقدس فقط به یک نفر عنوانی مشخص برای رهبری یک کلیسای محلی داده شده است: «فیبی، شماس زن کلیسای کنخیره». «تقریباً یقین است که فیبی به‌عنوان "یک (یا احتمالاً آن)" شماس زن" کلیسای آنجا معرفی شده است.»¹³

پولس همهٔ ایمانداران را تشویق می‌کند که ناظر یا شیخ بشوند، آنجا که می‌گویند: «این سخن امین است که اگر کسی منصب نظارت را بخواهد، کار نیکو می‌خواهد.»¹⁴

فاعل شرایط لازم برای مشایخ در تیتوس 1 نیز «هر کس» است. در متن اصلی یونانی، برخلاف بیشتر ترجمه‌های انگلیسی یا آلمانی، در هیچ‌یک از این دو فهرست حتی یک ضمیر مذکر – به معنای «او (مرد)»، «او را» یا «او» – یا هیچ محدودیت (دستوری) دیگری به مردان وجود ندارد.

برخی می‌پندارند که شرط «شوهر یک زن» زنان را کنار می‌گذارد، اما حتی مدافعان برجستهٔ پدرسالاری یا مکمل‌گرایی، داگلاس مو (Douglas Moo) و توماس شراینر (Thomas Schreiner)، می‌پذیرند که این شرط زنان را کنار نمی‌گذارد.¹⁵ سنگ‌نوشته‌های قبور نشان می‌دهند که «شوهر یک زن» اصطلاحی برای وفاداری در ازدواج بود.¹⁶ درست نیست که با یک اصطلاح همچون شرطی جداکننده رفتار کنیم.¹⁷ از آنجا که فیبی شماس زن بود و شرایط لازم برای زنان در میان شرایط شماسان در اول تیموتائوس 3:11 آمده است، «شوهر یک زن» در آیهٔ بعد طبعاً نمی‌تواند زنان را کنار بگذارد.

حتی یوحنا کریزوستوم (Johannes Chrysostomus)، مدافع پدرسالاری در قرن چهارم، نوشت: «شوه‌ران یک زن» دربارهٔ شماسان زن نیز صدق می‌کند.¹⁸ او می‌فهمید که صورت‌های مذکر یونانی زنان را کنار نمی‌گذارند. در عهد جدید میان 7500 تا 8000 صورت مذکر هست که یا باید زنان را در بر بگیرند یا می‌توانند در بر بگیرند؛ تقریباً یک چنین صورت دستوری در هر آیه.¹⁹ همان‌طور که گوردون هیوگنبرگر (Gordon Hugenberg) نشان داده است، معمول است که شرایط کتاب مقدسی برای مردان دربارهٔ زنان نیز صدق کند.²⁰

اعتراض 4: پولس سه بار حکم می‌کند: «زنان در کلیساها خاموش باشند» (اول قرنتیان 14:34-35).

هرچند نسخه‌های خطی کهن قرآن اختلاف‌های متنی چشمگیری دارند، اسلام به‌طور گسترده تعلیم داده است که متن قرآن هرگز تغییر نکرده است. در مقابل، کلیسا از زمان اوریگن همواره اختلاف‌های متنی را در نسخه‌های خطی پذیرفته است. در «بیانیهٔ شیکاگو دربارهٔ خطانپذیری کتاب مقدس»، مادهٔ X، تأکید شده است که «رونوشت‌ها و ترجمه‌های کتاب مقدس تا آنجا کلام خدا هستند که متن اصلی را با امانت بازتاب دهند». اصول علمی نقد متنی امکان می‌دهد که متن اصلی عهد جدید با دقتی شگفت‌انگیز از روی هزاران نسخهٔ خطی برجای‌مانده بازسازی شود. قدیمی‌ترین نسخه‌های خطی مرقس پایان بلند (مرقس 9:16-20) را ندارند، و شواهد قاطعی هست که این پایان در متن اصلی مرقس نبوده است. پایان بلند در آیهٔ 18 به ایمانداران اطمینان می‌دهد که «مارها را برخوانند داشت و اگر زهر قاتلی بخورند، ضرری بدیشان نخواهد رسانید.» از آنجا که این در متن اصلی نبود، پیام معتبر خدا برای کلیسا نیست. به همین ترتیب، اول قرنتیان 14:34-35 فقط وقتی اقتدار می‌داشت که در نامهٔ اصلی پولس آمده بود.

هفت دلیل برگرفته از نسخه‌های خطی و نه دلیل برگرفته از واژه‌های این آیات، من و بسیاری دیگر را متقاعد می‌کنند که این آیات در نامهٔ اصلی پولس نبودند، بلکه بعداً افزوده شدند. اکنون فقط سه مورد را خلاصه می‌کنم.

نخست، معنای آشکار این آیات با گفته‌های همین باب در تضاد است که «همه» می‌توانند تعلیم دهند و نبوت کنند، و نیز با این گفتهٔ باب 11:5 که زنان نبوت می‌کنند.

دوم، در نسخه‌های خطی نامه‌های پولس هیچ قطعهٔ متنی دیگری نیست که تقریباً به این اندازه بلند باشد و (در نسخه‌های مختلف) در دو جای متفاوت و تا این حد دور از یکدیگر قرار گرفته باشد، بی‌آنکه دلیل آشکاری برای آن وجود داشته باشد.

سوم، قدیمی‌ترین کتاب مقدس این آیات را افزوده‌ای متأخر و غیراصیل نشان‌گذاری کرده است.²¹ اکنون به این نکات می‌پردازم.

نخست، این آیات با بسیاری از گفته‌های دیگر این باب در تضادند.

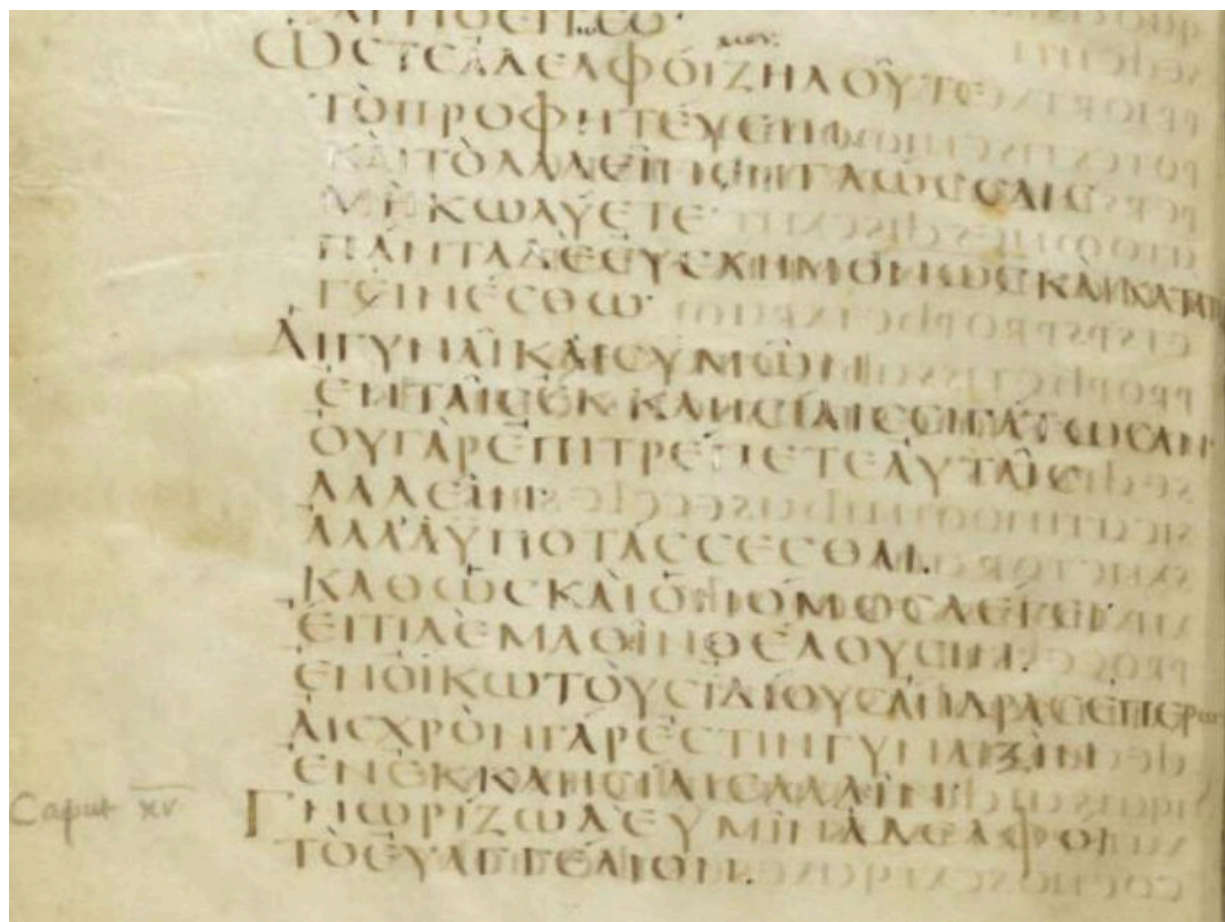
برای پرهیز از تناقض، بسیاری می‌گویند که پولس فقط پرحرفی مزاحم را خاموش می‌کند یا، چنان‌که نخستین بار در سال 1962 پیشنهاد شد²²، فقط داوری کردن نبوت‌ها را. اما این تفسیرها با درخواست بی‌قید و شرط خاموشی که در این قسمت سه بار با تأکید تکرار شده است، جور در نمی‌آیند. اگر آیهٔ 34 فقط داوری نبوت‌ها را منع کند، آن‌گاه آیهٔ 34 سخن گفتنی را هم مجاز می‌شمارد که در آیهٔ 35 منع شده است. از این

گذشته، پرسیدن از سر اشتیاق به آموختن چیزی کاملاً متفاوت با داوری نبوت‌هاست و به‌ندرت مزاحمت ایجاد می‌کند. این تفسیرها به آنجا می‌انجامند که پولس با آنچه همین الان نوشته است، مخالفت کند.

دوم، این آیات در همه نسخه‌های خطی یونانی «غربی» بعد از آیه 40 می‌آیند، اما در بیشتر نسخه‌های دیگر بعد از آیه 33.

این‌جا کدکس D مشهور «غربی» از قرن ششم را می‌بینید. نخستین بند کامل این تصویر پایان باب 14 است. بند بعدی آیات 34 تا 35 است. با بخش آخر، باب 15 آغاز می‌شود.

Western" Codex D (06) Claromontanus"

دو جای متفاوتی که آیات 34 تا 35 در آن‌ها قرار دارند، نشان می‌دهند که کسی آن‌ها را در حاشیه نوشته و نسخه‌برداران بعدی آن‌ها را یا بعد از آیه 33 یا بعد از آیه 40 وارد متن کرده‌اند. اجازه بدهید این را توضیح دهم:

اصل **بنیادین** در تعیین متن **اصلی** کتاب مقدس این است: «متنی که پیدایش **همه** متن‌های دیگر را بهتر از همه توضیح دهد، به احتمال زیاد متن اصلی است.»

هیچ نسخه خطی از نامه‌های پولس **هیچ** بخش بزرگی از متن را بدون دلیل آشکار **حتی نزدیک** به این اندازه جابه‌جا نمی‌کند، و هیچ خواننده نخستین جایگاه این متن را نقد نکرد.²³ اما **معمول** بود که کاتبان متن حاشیه را به **درون** متن اصلی رونویسی کنند.

برای نمونه، کدکس واتیکانوس از قرن چهارم در حاشیه متن متی 20 جا با متن کهن دارد. همه آنها جز 3 مورد در متن اصلی تقریباً همه نسخه‌های خطی بعدی آمده‌اند.

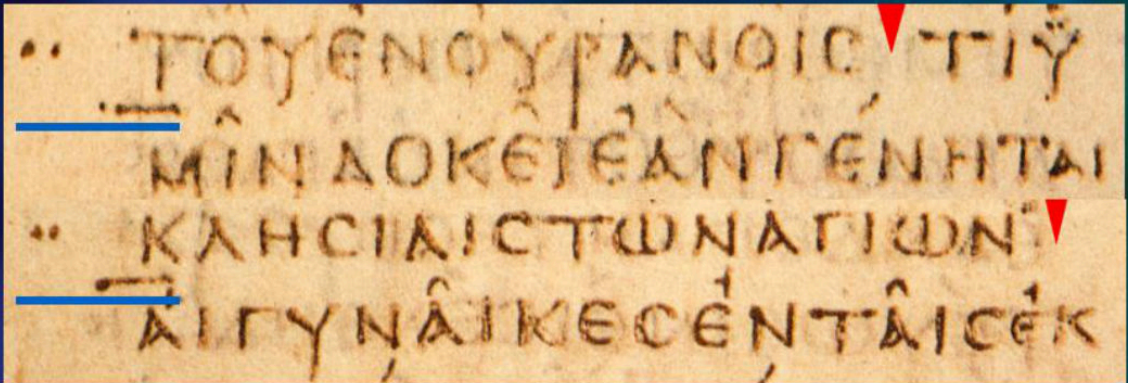
یونانیان سخت‌باور داشتند که زنان باید در گردهمایی‌های عمومی خاموش باشند.²⁴ پس جای شگفتی نیست که خواننده‌ای زمانی **پیش از سال 200 میلادی** «حکمت شناخته‌شده یا رایجی» را که این آیات بیان می‌کنند، در حاشیه افزوده باشد.

تنها توضیحی برای دو جایی که این آیات در آنها قرار دارند که با عادات شناخته‌شده کاتبان سازگار است، این است که کسی این دو آیه را نخست در حاشیه یک نسخه خطی نوشت و نسخه‌برداران بعدی آنها را یا بعد از آیه 33 یا بعد از آیه 40 وارد متن کردند.

عقل سلیم حکم می‌کند که چیزی **معمولی** – وارد کردن متن حاشیه به متن اصلی – محتمل‌تر از چیزی چنان **غیرعادی** است که هیچ نمونه دیگری از آن شناخته نیست – جابه‌جا کردن این همه متن تا این فاصله بی‌هیچ دلیل آشکار.²⁵

سوم، قدیمی‌ترین کتاب مقدس ما، کدکس واتیکانوس، که به‌خاطر دقتش بسیار ستوده می‌شود، این آیات را که زنان را در کلیسا به خاموشی وامی‌دارند، به **عنوان گسستی غیراصیل و نادرست** نشان‌گذاری می‌کند. مثلث قرمز در تصویر پایین جایی را نشان می‌دهد که متن اصلی در اول قرن‌تین 14:34-35 قطع شده است.

Codex Vaticanus (4. Jahrhundert)
markiert 14:34–35 als eine störende Unterbrechung

2 Punkte + Strich zeigen einen störenden Textblock

Die **Roten Dreiecke** zeigen die **Lücke** genau dort an, wo der **ursprüngliche Text unterbrochen wurde**.

منبع تصویر: Bibliothèque nationale de France

در 15 جای کدکس واتیکانوس، دو نقطه و یک خط افقی همراه با یک **فاصله خالی** دقیقاً نشان می‌دهند که متن اصلی کجا قطع شده است.

در نسخه‌های خطی دیگر، در همه این 15 جا گسست‌هایی دست‌کم به طول **چهار** واژه برجای مانده است. چنین گسست‌های بلندی به‌طور میانگین فقط یک بار در هر 83.5 سطر از متن واتیکانوس دیده می‌شوند. اگر این نشانه‌ها با گسست‌های نادرست **هیچ ربطی نداشتند** و هر ثانیه بی‌وقفه به مدت 100 تریلیون سال 15 سطر تصادفی از واتیکانوس انتخاب می‌شد، احتمال اینکه هر 15 سطر **حتی یک بار** با گسستی چهار واژه‌ای یا بلندتر هم‌زمان شوند، کمتر از یک در دو هزار است.²⁶

افزون بر این، این گسست‌های بلند نه فقط در جایی از این سطرها، بلکه دقیقاً **در محل فاصله خالی هر 15** نشانه دو نقطه به‌علاوه خط کاتبان اصلی رخ می‌دهند.

این کاتب سه بار در اشعیا توضیح داده است که خطوط افقی متن افزوده را نشان می‌دهند، و در هر سه مورد، درست مانند 15 مورد در عهد جدید، یک **فاصله خالی** در متن باقی گذاشته است، دقیقاً همان‌جا که متن افزوده متن اصلی را قطع می‌کند. فقط کاتب اصلی می‌توانست در متن فاصله خالی باقی بگذارد. ارزیابی این کاتب، که «زنان خاموش باشند» متنی نادرست است، به دو دلیل به‌سادگی قابل رد نیست. **نخست**، هر دو ویراست معیار عهد جدید یونانی با این کاتب هم‌نظرند که بخش‌هایی از متن که در یک **در میان** نشانه‌های دو نقطه به‌علاوه خط درج شده‌اند، افزوده‌هایی غیراصیل‌اند.

دوم، تنوع نسخه‌های خطی‌ای که این افزوده‌ها را دارند نشان می‌دهد که این کاتب به متون عهد جدید از دوران پیش از واتیکانوس **بسیار بیشتر** از آنچه امروز در دست ماست، دسترسی داشت.

با این حال درست است که آیات 34-35 در جایی (یعنی بعد از آیه 33 یا 40) در همه نسخه‌های خطی برجای‌مانده آمده‌اند، و این مستلزم درجی بسیار زود هنگام است. اما تنها واتیکانوس نیست که آن‌ها را غیراصیل نشان می‌دهد. اسقف ویکتور (Victor) دستور داد متنی اصلاح‌شده در حاشیه پایین کدکس فولدنسیس (Codex Fuldensis) نوشته شود که این آیات را ندارد، و متن غیرغربی MS 88 آن‌ها را بعد از آیه 33 حذف می‌کند، اما بعد از آیه 40 همراه با نشانه‌هایی درج می‌کند که نشان می‌دهند باید بعد از آیه 33 بیایند. از آنجا که این آیات در شاهد متنی ویکتور برای اول قرن‌تین نیامده‌اند، این ادعای دن والاس (Dan Wallace) که «این آیات در همه شاهدان متنی اول قرن‌تین آمده‌اند» درست نیست (<https://bible.org/article/textual-problem-1-corinthians-1434-35>). پژوهشگران متن به متن‌های مختلف در یک نسخه خطی واحد نشانه‌های نسخه‌ای متفاوتی اختصاص می‌دهند. 34:14-35 در همه متن‌هایی که با این نشانه‌های جداگانه نسخه‌ها از هم متمایز می‌شوند، نیامده است. **درست نیست که همه نسخه‌های خطی متن 34:14-35 را «تأیید می‌کنند».**

والاس بر پایه این مقدمه نادرست اعتراض می‌کند «که آن‌ها باید در نخستین مرحله انتقال متن به درون متن خزیده باشند ... به درون سند اصلی.» اینکه چنین چیزی ممکن است، از پذیرش **سریع** فعل «تسلیم شدن» در افسسیان 5:22 پیداست²⁷؛ همین به‌آسانی توضیح می‌دهد که چگونه افزوده شدن این آیات 34-35 تا اواخر قرن دوم در همه نسخه‌های خطی برجای‌مانده رخ داده باشد.

بسیاری از متخصصان برجسته متن نتیجه می‌گیرند که پولس این آیات را ننوشته است.²⁸ ترجمه جدید ارتدوکس یونانی دیوید بنتلی هارت (David Bentley Hart) این آیات را «تقریباً به یقین غیراصیل» می‌داند و کنار می‌گذارد. در کتاب مقدس جدید انجمن کتاب مقدس آلمان آمده است که این آیات «با آنچه پولس در باب 11 می‌گوید در تضادند» و «احتمالاً درجی متأخرند». («BasisBibel» (ترجمه آلمانی کتاب مقدس)؛ نقل قول: 14:34، آیات 34-35 با آنچه پولس در اول قرن‌تبیان 11:2-16 درباره نقش زنان در کلیسا می‌گوید در تضادند. در این‌جا احتمالاً با درجی متأخر سروکار داریم.»)

بیابید یک بار دیگر خلاصه کنیم که کتاب مقدس درباره این چهار اعتراض واقعاً چه تعلیم می‌دهد:

1. مردان و زنان باید با هم رهبری کنند.
 2. زنان اجازه دارند در کلیسا تعلیم دهند.
 3. پولس همه ایمانداران را تشویق می‌کند که منصب ناظر را بجویند.
 4. کتاب مقدس زنان را تشویق می‌کند که در کلیسا سخن بگویند و حتی نبوت کنند.
- بررسی دقیق این چهار دلیل، که گمان می‌کردم اقتدار را به مردان محدود می‌کنند، نشان می‌دهد که کتاب مقدس برعکس تعلیم می‌دهد که زنان و مردان به یکسان آزادند تا آن‌گونه که خدا به آنان عطا داده و هدایتشان می‌کند، رهبری کنند.
- مشکل این چهار اعتراض به مشارکت زنان در رهبری فقط این نیست که هیچ‌یک از متن‌هایی که به آن‌ها استناد می‌کنند، واقعاً این را ثابت نمی‌کند. مشکل اساسی آن‌ها این است که بسیاری از اصول بنیادین کتاب مقدس مستقیماً با آن در تضادند، از جمله این اصول الهیاتی پولس که مرد و زن برابرند:
- هر دو به یکسان به صورت خدا آفریده شده‌اند.
- هر دو به یکسان برای فرمانروایی بر زمین مقرر شده‌اند.
- هر دو از برکت آفرینش برخوردارند.
- هر دو مأموریت آفرینش را دریافت کرده‌اند.
- هر دو در مسیح از حقوق برابر برخوردارند.
- تسلیم متقابل در کلیسا برابری مرد و زن را پیش‌فرض می‌گیرد، همچنان‌که تسلیم متقابل در ازدواج، یگانگی بدن مسیح،
- کهنات همه ایمانداران،
- آزادی در مسیح،
- آفرینش تازه، که از هم‌اکنون آغاز شده است.
- روح همه ایمانداران را برای خدمت عطا می‌بخشد.
- ماهیت رهبری کلیسا به عنوان خدمت برای مردان و زنان به یکسان صدق می‌کند.

پولس نتیجه‌گیری خود را دربارهٔ اینکه مردان و زنان چگونه باید جلسهٔ پرستشی را در دعا و نبوت رهبری کنند، در اول قرن‌تین 11:11 با واژه‌ای آغاز می‌کند که بارها به کار می‌برد تا بحثی را قطع کند و بر آنچه **مهم** است تأکید کند.²⁹ «لیکن زن از مرد جدا نیست و مرد هم از زن جدا نیست در خداوند.» در غلاطیان 3:28 نیز به همین‌سان آمده است: «... نه مرد و نه زن، زیرا که همهٔ شما در مسیح عیسی یک می‌باشید.»

واژگان پولس و قسمت‌های مشابه نشان می‌دهند که این آیه کلیسا را توصیف می‌کند. او همین تازگی پطرس را سرزنش کرده بود که از هم‌سفره شدن با غیریهودیان کناره گرفته بود، زیرا این کار با انجیل در تضاد بود. کنار گذاشتن همهٔ زنان از رهبری کلیسا بی‌گمان حتی بیشتر با انجیل و با یگانگی ما در مسیح در تضاد است.

پی‌نوشت‌ها

1. LSJ9 801; D. Dhimitrakou, *Μεγά Λεξικόν Όλης της Ελληνικής Γλώσσας* (9 vols.; Athens: Oikos Dhimitrakou, 1933–1950) 5:3880 [using the OdysseyUBSU font from LaserGreek in Unicode linguistsoftware.com].
2. E. A. Barber, R. Milligan, Friedrich Preisigke, Pierre Chantraine, S. C. Woodhouse و Moulton. Does Kephale mean 'Source'? Richard S. Cervin برمی‌شمارد: or 'Authority Over' in Greek Literature? A Rebuttal, Trinity Journal 10 NS (1989) 85-112 در صص. 87-86.
3. اشاره به معتبرترین روایت یونانی نوشته‌های عبری است، چنان‌که در ویراست Rahlfs و ویراست‌های گوتینگن (Göttingen) از هفتادتنان، که LXX نیز خوانده می‌شود، آمده است. کتاب مقدس‌های انگلیسی ما بیشتر این موارد را «سر» (head) ترجمه می‌کنند، برای نمونه NASB 116 بار و ASV 115 بار، زیرا "leader" (رهبر) در انگلیسی یکی از معانی رایج «سر» (head) است. eis kephalēn.
4. برای نمونه، افزوده شدن «به‌عنوان فرمانروا بر آنان» پس از «به‌عنوان سر» در داوران 11:11 به «به‌عنوان سر» معنایی می‌دهد که در غیر این صورت برای خوانندگان یونانی روشن نبود.
5. «سر» (κεφαλή)، که از آن οὗ ἐξ تمامی بدن ... نمو می‌کند» در کولسیان 2:19؛ افسسیان 4:15-16؛ کولسیان 1:18 توضیح می‌دهد: «او سر [αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλή] بدن، یعنی کلیسا، است، ὅς ἐστιν ἡ ἀρχή، که "سرچشمه" (منشأ) (NEB) حیات بدن است» (TEV/GNT). 1:16-17: «زیرا که در او همه‌چیز آفریده شد ... همه‌چیز به وسیلهٔ او ... آفریده شد ... و در وی همه‌چیز قیام دارد» ... «به خون صلیب وی» (1:20) مسیح «شما را در بدن بشری خود به وسیلهٔ موت آشتی داده است» (1:22). اول قرن‌تین 11:3abc, 4b, 5b. به اشاره‌های مکانی در افسسیان 2:20-22 توجه کنید: «در جای‌های آسمانی، بسیار بالاتر از ... زیر ... او را که از همه‌چیز برتر است، به کلیسا [τῇ ἐκκλησίᾳ] داد.» کولسیان 2:9-10: «زیرا که در وی [مسیح] تمامی پُری الوهیت به‌طور جسمانی ساکن است، و شما در او به پُری حیات رسیده‌اید، او که تاج هر قدرت فرمانروایی است.»
6. هر واژهٔ هم‌ریشه در عهد جدید به رهبری اشاره دارد؛ ر.ک. Philip B. Payne, "What About Headship? From Hierarchy to Equality", in *Mutual by Design: A Better Model of Christian Marriage* (Minneapolis, MN: CBE, 2017) 150-152.
7. ر.ک. به‌ویژه 21-110 Richard J. Epp, *Junia: The First Woman Apostle* (Minneapolis: Fortress, 2005) 110-152. Bauckham, *Gospel Women: Studies of the Named Women in the Gospels* (Grand Rapids: Eerdmans, 2002) 165-186.
8. این توضیح می‌دهد که چرا پولس به‌طور مشخص زنان افسس را از غضب اقتدار برای تعلیم دادن به مرد منع کرد، و چرا این قسمت فعلی امری دارد: «زنان بیاموزند» (اول تیموتائوس 2:11).
9. حدود سال 370 میلادی، قدیس باسیلیوس (Basilus)، نامه‌ها 69، سطر 45: «او [اسقف روم] خود می‌تواند در این امر اقتدار کامل [αὐθεντία] را به کار گیرد و مردانی را برگزیند که توان تحمل سختی‌های سفر را داشته باشند.» Roy J. Deferrari, *St. Basilus 2:40-43* (LCL).
10. Philip B. Payne, "1. Tim 2.12 and the Use of οὐδέ to Combine Two Elements to Express a Single Idea", NTS 54. Philip B. Payne, "Οὐδέ [oude] Combining Two Elements to Convey a Single Idea and 1 Timothy 2:12," in *Missing Voices: Broadening the Discussion on Men, Women, and Ministry*, ed. Hilary Ritchie (Minneapolis: CBE International, 2014), 24-34 و این کاربرد οὐδέ را در ادبیات یونانی با نمونه نشان می‌دهد.
11. خروج 15:21؛ داوران 31:5-2؛ اول سموئیل 10:2-1؛ 24:31-25:31؛ امثال 31:1 [King Lemuel's] an inspired utterance his [mother taught him" NIV] و لوقا 1:25، 42-44، 55-56، امثال 31.
12. C. E. B. Cranfield, *The Epistle to the Romans* (ICC; Edinburgh: T&T Clark, 1979) 2:781.

14. این همه ایمانداران را تشویق می‌کند که منصب ناظر را بجویند.
15. Douglas J. Moo, "The Interpretation of 1Timothy 2:11-15: A Rejoinder," *Trinity Journal* 2 NS (1981) 198-222, at 15 211; Thomas R. Schreiner, "Philip Payne on Familiar Ground: A Review of Philip B. Payne, *Man and Woman, One in Christ: An Exegetical and Theological Study of Paul's Letters*" *JBW* (Spring 2010) 33-46, at 35.
16. از سنگ‌نوشته‌های قبور پیداست که این اصطلاح بیانگر وفاداری است.
17. بنابراین هر ادعایی مبنی بر اینکه یک واژه منفرد از این اصطلاح نیز همچون شرطی جداگانه عمل می‌کند، از این اصطلاح سوءاستفاده می‌کند و معنایی دوگانه را ایجاد می‌کند. درست نیست که یک واژه منفرد از عبارتی اصطلاحی را جدا کنیم و آن واژه را شرطی جداگانه تفسیر کنیم.
18. کریوستوم نوشت: «برخی پنداشته‌اند که آیه 11 درباره زنان به طور کلی گفته شده است، اما چنین نیست، زیرا چرا باید چیزی درباره زنان وارد کند که موضوع سخنش را قطع کند؟ او از کسانی سخن می‌گوید که مقام شماسان زن را دارند.» NPNF1 13:116; 13:763.
19. Tim Friberg, یکی از نویسندگان *The Analytical Greek New Testament*, این ارقام را بر پایه دو بار شمارش در سراسر عهد جدید یونانی به دست آورده است.
20. G. H. Hugenberger, "Frauen im kirchlichen Amt: Hermeneutik oder Exegese? A Survey of Approaches to 1 Timothy 2:8-15" *JETS* 35/3 (1992) 341-60, در ص. 360. یادداشت 78: «هنجارهایی که اصطلاحاتی با جهت‌گیری مردانه به کار می‌برند، عموماً باید چنان تفسیر شوند که هر دو جنس را در بر بگیرند.»
21. کدکس واتیکانوس B، که عموماً معتبرترین نسخه خطی یونانی عهد جدید شمرده می‌شود.
22. W. Klein, "The Church and the Prophets," *ATR* 44 (1962) 8.
23. Ulrich Schmid, "Conceptualizing 'Scribal' Performances: Reader's Notes," in *The Textual History of the Greek New Testament: Changing Views in Contemporary Research*, ed. Klaus Wachtel and Michael Holmes (Atlanta: SBL, 2011), 49-64, at 62, 50, 58: Readers ... react[ed] to what they read by adding comments in the margin برخی از این یادداشت‌ها ممکن است به دست کاتبانی که مجبور بودند چنین [نسخه] «آراسته‌ای» را رونویسی کنند، به درون متن راه یافته باشند. . . . به نظر می‌رسد گرایش کاتبان، دست‌کم از دید قدما، این بوده است که یادداشت‌های حاشیه را در متن اصلی بگنجانند.
24. برای نمونه پلوتارک (Plutarch)، آریستوفانس (Aristophanes)، ارسطو، سوفوکلس (Sophokles)، دموکریتوس (Demokrit)، آلیوس آریستیدس (Aelius Aristides) و بسیاری از ربی‌ها.
25. این را «احتمال رونویسی» (transcriptional probability) می‌نامند. این موردی منحصر به فرد است. دلیل اصلی اینکه آن را متنی حاشیه‌ای می‌شناسیم، اعتمادپذیری هیچ متن دیگری را سست نمی‌کند.
26. اگر خطوط و نقطه‌ها هیچ ربطی به درج‌ها نداشته باشند، احتمال اینکه این امر در جایی از هر 15 سطر رخ دهد، یک در 83.5^{15} است. این کمتر از یک در 6.6880134×10^{28} است ($10^{28} = 100$ تریلیون ضرب در 100 تریلیون). یک سال 31,536,000 ثانیه دارد.
27. چنان‌که تقریباً همه ویراست‌های یونانی نشان می‌دهند، در قدیمی‌ترین نسخه‌های خطی افسسیان 5:22 فعل «تسلیم شدن» وجود ندارد. در تفسیر ژروم (Hieronymus) آمده است که در نسخه‌های خطی یونانی، فعل «تسلیم شدن» از آیه 21 در آیه 22 هرگز تکرار نمی‌شود. در متن UBS آمده است که «تقریباً یقین» است که «تسلیم شدن» بعداً افزوده شده است. نخستین نسخه خطی‌ای که در آن صورتی از «تسلیم شدن» در جایی از آیه 22 آمده است، یعنی کدکس سینائیتیکوس، حدود سال 360 میلادی نوشته شد. اما پس از آن، هر نسخه خطی برجای‌مانده «تسلیم شدن» را دارد. از آنجا که هیچ نسخه خطی متأخری «تسلیم شدن» را حذف نکرده است، پذیرفتنی نیست که «تسلیم شدن» از همه قدیمی‌ترین نسخه‌ها حذف شده باشد. زیرا پولس نوشت: «از روی ترس مسیح تسلیم یکدیگر باشید، ای زنان، شوهران خود را ...». در نتیجه تسلیم زن، از نظر فعلش، به «تسلیم یکدیگر بودن» وابسته است. ضمیر متقابل مستلزم تسلیم متقابل است. پس نمی‌تواند به تسلیم در برابر یک مافوق اشاره کند. «تسلیم شدن» در این‌جا بیشتر به معنای «تسلیم به مفهوم کوتاه آمدن داوطلبانه در محبت» است، BDAG 1042. در کولسیان 3:18 آمده است که زن باید تسلیم باشد «چنان‌که در خداوند می‌شاید». دلیلی که کتاب مقدس برای تسلیم زن ذکر می‌کند، سلسله‌مراتبی جنسیتی نیست که خدا برقرار کرده باشد، بلکه «تا کلام خدا متهم نشود» [تیتوس 2:5]، یعنی رفتار کردن به گونه‌ای که با هنجارهای فرهنگی ناسازگار نباشد. ر.ک. «تا اگر بعضی از شوهرانشان نیز مطیع کلام نشوند، بی‌کلام از رفتار زنان خود قانع شوند ... شوهران نیز به همین‌گونه [در برابر زنان خود] تسلیم باشند، با بصیرت در رابطه با یکدیگر زندگی کنند، آنان را طرفی زنانه [BDAG 208, gynaikeios, «زنانه»] ضعیف‌تر و گران‌بها بشناسند، و به آنان حرمتی را بدهید که شایسته ایشان به‌عنوان هم‌میراثان فیض حیات است، تا دعا‌های شما بازداشته نشود» [اول پطرس 3:1].
28. Philip B. Payne, *Man and Woman, One in Christ* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2009) 226-227. پنجاه و پنج پژوهش را برمی‌شمارد که به این نتیجه می‌رسند. از جمله آن‌ها نامدارترین پژوهشگر انجیلی متن، گوردون فی (Gordon Fee)، و به تازگی ریچارد فلوز (Richard Fellows) هستند. جوزف فیتزمایر (Joseph Fitzmyer)، پژوهشگر برجسته کاتولیک رومی، خاطرنشان کرد که «اکثریت مفسران امروز» به این نتیجه می‌رسند که این افزوده‌ای متأخر است. کیم هینز-آیترن (Kim Haines-Eitzen)، پژوهشگر متن، یادآور می‌شود که «تقریباً همه پژوهشگران امروز» این را می‌گویند.

29. BDAG 826، «قطع کردن بحث و تأکید بر نکته اصلی»؛ A. T. Robertson, A Grammar of the Greek New Testament in the Light of Historical Research (Nashville, TN: Broadman Press, 1934), 1187
Blass, "to single out the main point." (ص. 234) «نزد پولس، برای پایان دادن به بحث و تأکید بر نکته اصلی.» BDF\$449